

Kruszenie się betonu (korozja)

Gerhard Vžlkel - Tłumaczył Bronisław Bartkiewicz

Niedostateczne przyleganie najdrobniejszego ziarna do powierzchni betonu.

Tynk

Tynk stanowi jedną lub kilka warstw o określonej grubości, nanoszonych na ściany i sufity, sporządzonych z zaprawy, który osiąga pełnię swoich właściwości dopiero po stwardnieniu na konstrukcji (elementach) budynku. W zależności od podłoża, na które tynk jest наносzony, powinien on spełniać zróżnicowane funkcje, np. chronić podłoże przed wodą deszczową, stanowić ochronę cieplną. Osiąga się to przez dobór zaprawy o odpowiednim składzie i przez właściwą strukturę tynku.

Równocześnie tynk spełnia funkcję dekoracyjną obiektu budowlanego.

Przyjmuje się, że materiały uszlachetniające powierzchnię konstrukcji budowlanych, takie jak warstwy szpachlowe i wyrównujące, zaprawy wcierane i nakrapiane, wygładzające i impregnujące oraz powłoki malarskie nie są tynkami.

Literatura

GRUENER M.: Korozja i ochrona betonu. Arkady, Warszawa 1986.

PN-92/B-01814. Antykorozyjne zabezpieczenia w budownictwie. Konstrukcje betonowe i żelbetowe. Metoda badania przyczepności powłok ochronnych.

PN-86/B-23010. Domieszki do betonu. Klasyfikacja i określenia.

PN-91/B-06244. Domieszki kompleksowe. Wymagania i badania efektów oddziaływania na beton.